

VI. kötet.

Budapest, 1891. július 5-én.

27. szám.

Kézfogás akadálylaly.

— Humoreszk. —

Volt nekem egy engem különösen kegyelő jó apám, a ki hat éves koromtól kezdve addig az időig, melyben az orr alatt levő evőszerkezet felső borítékán kitörni szokott bajuszbeli jutalékom elérkezettnek látta a napot, hogy kitekintsen e nyomorteljes világra, mindig azt az elévülhetetlen és mindennap ismételni szokott arany igazságot tömte fejembe: «Fiam, ne akarj külön ember lenni apádnál! Nősülj meg te is!» Sőt midőn hosszas betegsége miatt kínzó fájdalomtól leszegezve feküdt halálos ágyán, érezve közelgő végperceit, oda intett magához és akkor sem súgott egyebet végbúcsú gyanánt, mint azt a sokat hallott intő szót: «Ne légy külön ember apádnál, nősülj meg te is!»

Hogy mily megmérhetetlen szeretettel csüggttem jó atyámon, kitünik abból, hogy, bár lehettem volna ügyvéd, orvos, szolgabíró s más ilyféle magas hivatalnok, nem akartam külön ember lenni, mint volt ő. Egyszerű, szerény napszámosa lettem a hazának, kinek nagyra-törekvő minden igényei teljesen elenyésztek, midőn kezemhez kaparíthatám a «leányvári kostaság conventióját».

Jó atyámnak naponkint gyakran ismételni szokott mondókája lett okozójává azon megszilárdult természetnek, hogy mióta a föld hátán szerencsés vagyok élvezni az élet ezerféle alakban jelentkező és alig elviselhető, az arcz viruló rózsáinak napraforgó színre való változtatására hatékonyan munkás gondjam: mindig

szerettem a föld alsó kérgéből származott embert, s e jeles természetem lett eszközlője annak az esélynek, hogy eltekintve minden magasabb s boldog megelégedés gyümöleseivel kínálkozó hivataltól, falusi tanítóvá lettem s az iskolák elvégzése után benső örömmézzel dugtam zsebre a «leányvári kostaság konvenczióját».

«Kvartélyon kívül kap az oktató negyven ezüst pengő forintokat részletekben fizetve. Kosztolásáról az falu népe gondoskodand. Ágynemű, mosás és világítás az illető gondja», reczitálta a khárta.

Ki volt nálamnál boldogabb? ... Láttad-e már halandó ember földi szemeiddel a házórző komondort, midőn a gazdasszony által kidobott gyenge csirkecsontot jó étvágygyal kezdi felemészteni? Nem hiszem, hogy nagyobb örömet érezhetne a hű állat az ily részére esedékessé vált csemege felett, mint érzettem én akkor, midőn reménytől duzzadó kebellem s garasos pipámból kisajtott bodorfüstfelhők között szótt ábrándjaimmal döcögöttem ki magamat Leányvárra egy kenésben rég nem részesült s e miatt heves nyikorgásra gerjedt parasztszekeren.

Mennyi minden hő gondolat megfordult agyam kap-tarában az utazás kellemes ideje alatt! ... Elgondoltam, hogy most mily boldog érzéssel tekinthet le Istenben már négy év óta boldogult jó atyám csillagsugaras lakából az égnek, hogy intésének egy részét részemről teljesítve látja; elgondoltam aztán, hogy mily boldog élet vár reám Leányváron. Nem kell többé a kegyetlen studiumokon

rágódnom s az iskolai terhes rabság helyett élvezendem a boldogító szabadság édes örömperczekkel telített napjait.

Lesznek majd rózsatermetű, cukrosajku menyecskék, kiket mindig szerettem, kik a sorkoszt elhozása mellett nem tartják szerencsétlenségnek reám táblázni kevés időre a közelérhető menyországot; lesz disznótor, lakodalom s tudja az Isten: mi még!

Végre óh boldog pillanat!.. A nyikorgó szekér elé fogott s lelkem porhüvelyét sebes nyargalással tovaszállító párák gondos kezelője azzal az édes biztatással fordult hátra felém, hogy az a fatorony, mely előttünk hamar elérhető közelségben nyilatkozik, Leányváron épült, helyben.

És hogy ábrándjaim szövésének további menetét a lehetőség alól kizárja, göresökké alakított ostorával keményen húzott végig az egyik «szürkén», mely is e vastag biztatásra neki iramodott, magával rántván szenvedésben részes társát is: a másik «szürkét.» A nyikorgó szekér abroncszatlan kerekei vadul kezdének forogni, s alig hogy magamat illendőképen kiköhögtem az út porából, már a faluban valánk.

A tanítólak előtt aztán megállott a veszett nyargalásban száguldozó két szürke, s én pipámat agyaramra tolva, elfoglaltam hivatalos kvartélyomat, mely első pillanatra lehűtötte magas ábrándfelhők között szárnyaló igényeimet.

A szoba belső világossága olyatén volt, mely bő mértékben árulta el az elhagyatott árvakodás szomorú jeleit. Falain még a mult évi árvíz hagyta kezeszenyjét, s mind a négy része olyforma állásba volt helyezve, mintha egyetlen kívánságuk volna: mielőbb egyesülni az anyafölddel. Butor gyanánt volt benne egy nyoszolya közeltéve a nagy terjedelmű cserépkandallóhoz. Ez hajdan tulipános lehetett, hanem hosszú időnek terhes perczei megfosztották az ékességétől, mely művészi kezektől lehetett ecsetelve s most oly ütött kopott színben van, mintha legalább is a szomorú sors siralmas volta miatt örök gyászolásra kárhoztatta volna magát. Volt aztán egy asztal, közel az ablakhoz, melynek a régi letűnt korban négy lába lehetett, most azonban (talán büntetésül) három lábbon dicséri az egek urát s szorongó aggódással várja azt a boldog perczet, melyben máglyahalálra ítéltetve, eléri az oly rég sóvárgott nyugdíjazást. Hű társa ennek egy szű-ette szék, melynek a több funkciók között az az egyik főfeladata, hogy az évek száma alatt megrokkant asztalt megmentse a hanyatteséstől.

Ilyen volt a szoba belseje, hova én a szabadság mézes heteit élvezni vonultam. Ha költészetre lettek volna hangolva lelkem húrjai e siralmas állapot közepett, bizonytalán oly érzékeny kádenciát faragok lakásomról, mint a minőt rég megboldogult Tompa Mihályunk követett el. A valóság gyászos színezete azonban nem engedé lelkemet Parnasszus hegyére felkényszeredni, sőt üldöző balsorsom folyvást segítette kedélyem hőmérőjét a fagypontra felé süllyedni. Ha szegény pipám árván maradását

nem sajnálom, valósággal olyas valamit követek el, mely nem váltott volna egészségre.

Azt szokták mondani: «A minék a kezdete rossz, vége sem szokott jó lenni.» Elhiszem, hogy bir ez állítás a helyesség követelményeivel; de azt is tudom, hogy «minden szabály alul van kivétel.» Az én állapotom is kivétel volt a fentebb elmondott szabály alul, mert később úgy bele törődtem a gyengén dotált leányvári kostaság hivatalába, hogy ha valaki a már abban az időben is híres debreczeni orgonistaság díszes hivatalának betöltésére hív is meg, azt válaszoltam volna neki: «Köszönöm igen szépen, de nem megyek. Jó nekem itt is.»

E fordulópont pedig az által történt életemben, hogy — eltekintve a sorkosztbeli illetmény részemre oly tulságos adagban történt kiszolgáltatását, miszerint a harmadrészenél már rendesen pihenőt kelle tartanom, — miután az urasági molnár nyolcz leánya közül az egyiket, ki már a két X-en messze túl szaladt, megpillantám, azonnal eszembe jutott jó apámnak második intése: «Nősülj meg te is!» és megismertem benne álmaimnak megtestesedett eszményiségét.

Ezentul az iskolai teendők bevégezése után szabadságom boldog perczeit oly formán érvényesítettem, hogy el-elnéztem a falu tulsó végén lakó s két malom közé beékelt molnárhoz gyönyörködni általam kegyelt s részemre kiszemelt leányának bájaiban.

Persze a falu nyelve mindjárt megeredt, s hozzám gyakran benézni szokott barátaim: Biztos Bernát meg Mosolygó Gyula elbeszéltek, hogy az egész falu népe nekem szánta azt a leányt.

Furcsa! Hiszen én is magamnak szántam!

Ha egy kő a hegytetőről legördülni kezd, meg nem áll, míg a hegy aljához nem ér. Épen így voltam én a naponkint ismétlődő édes viszontlátások által normálison már jóval tulszigázott szerelemmel.

Oda sem néztem ennek a fakó világnak. Bánom is én: beszéljen, a mit akar, csak annak keblén pihenhessem ki kostahivatalomnak fejemet földre irányzó terheit, a kit a sors világalkotómul rendelt.

Ki akarná megtagadni?!... Ugy vagyunk a feleséggel, mint a pénzzel. Mikor nincsen, megóhajtjuk, mint vizet a szomjas ajkai, hogy ha pedig szert tettünk reá valami nagy nehezen, a mézeshetek eltűntével éltünk folyása visszatér a köznapiság egyhangu kerékvágásába és kezdjük a «keresztet» nehéznek érezni, s a mennyire az asszonyi mindentlátó szem és mindenthalló fül lehetővé teszi, igyekszünk új gyönyör karjain keresni kárpótlást.

Én is úgy voltam az állapotok mikéntjével kiegyezve, hogy elvégre is elégnek találtam az őszi és tavaszi sűrű esőzés folytán feneketlenül «destillált» utcát minden nap végig gázolni, elhatároztam hát, hogy imádottamnak kezét megkéretem, mely jeles cselekmény véghezvitelére szerencsés voltam megnyerni az egyház érdemekkel nem ékeskedő gondnokát.

Sem szép, sem jó, sem gazdag nem vagyok. Tehet-

ségeim közül is csupán evő és ivótehetségem van kellőleg kiművelve. Ha mindezen tulajdonokhoz számítom még a kostai hivataltól épen nem kövéredő vékonypénzűségemet, beláthatja bárki, hogy imádoztam szülei részéről méltán számíthattam egy irgalmatlan nagyságu üres kosárra.

Hanem ez egyszer felém fordult a szerencse kereke s kezemre játszva imádozt leánykámat. A szülék örömmel egyeztek egybekelésünkbe, s én oly boldognak éreztem magamat, mint... No, de ezt ki sem tudom mondani.

Erzsébet estéjére tűztük ki a kézfogót. Három hét esett ez idő közé. Gondolhatja, nyájas olvasóm, mily mérhetetlen időnek tetszék ez nekem.

E földön azonban mindennek van vége, sőt némely tárgynak, mint például a botnak: kettő is van; így vége lett a nagy időnek is, és az én várva-várt kézfogóm napja szerencsésen elérkezék.

Nem volt semmi más baj, csak az idő volt felette komor. Szürke színre eszelt terhes fellegtömegből úgy hullt alá a sűrű őszi eső, mintha csak az én legénykorom eltűnni készülő aranyálmait megsiratni kaptak volna megrendelést. A sár meg egykori «úsztatás» miatt úgy felpöf-feszkedett az utcán, hogy valóságos istenkisértés volt a szobából kilépni.

Eljött az est. Az ólomszínű felleg még folyvást szomoru fátyol gyanánt borítá az eget, s olyan sötét volt, mintha csak korommal festették volna be a levegőt. Hja, de annál jobban világított az én keblemben a szerelem fáklyája.

Hozzáfogtam az illő kiöltözéshez, melynek eszközlésében nagy segítségemre volt kézfogómra érkezett barátom, a t—i tanító. Felöltém magamra egyetlen jónak nevezhető ruhámat, melynek egyéb baja mellett színehagyott volta vala a legrosszabb sajátsága.

Eljött két násznagyom, s míg ők elmentek imádoztamhoz a szükséges bebecsáttatási engedélyért könyörögni,

azalatt mi: János barátom és én tanakodtunk, tervezgettünk, hogy mit szóljunk és mit tegyünk?

Midőn a feltételek közé szövődött ellentéteket, melyek az én és barátom nézete között felmerülének, szerencsésen nullifikáltuk, megérkezett két násznagyom azzal a jelentéssel, hogy tárt ajtóval várnak bennünket.

— No, hát menjünk!

És mentünk. Elöl két násznagyom vágta a hig sarat, utánok János barátom csusztatá lábait, hátul pedig én bandukoltam, lenyomva a szerelem nagy súlyától.

Csak ott habuczokoltunk a sártengerben, gyakorolva magunkat a «rekeszberagolás» gyakran kézsúró munkájában, midőn egyszer csak megszikk az én lábam, s még mielőtt illendően megkapaszkodhattam volna, kiszaladt alula a föld, és: zsupsz!...

Az árok fenekén találtam magamat.

— No, nekem fucses! Ilyen kiállítással csak nem mehetek kézfogózni! Menjünk vissza!

Visszatértünk, én levetétem magamról a sárba mártott ruhát. Igen ám, de mit veszek magamra?... Szerencsére hozott János barátom két pár ruhát magával. Egyiket átadtanekem és így kiboldogitva, utra kelénk ismét.

Közel volt már imádoztam lakása,

midőn eszembe jut, hogy az eljegyzési ünnepélyre szánt gyűrűt levetett ruhám zsebében hagytam.

— Ejnye az áldóját is! Menjünk vissza még egyszer!

Ismét visszakerültünk laktanyámhoz, hol a gyűrűt magamhoz véve, teljes lemondással indultunk harmadszor is útnak.

Vágtuk a sártengert, végre imádoztam házuk ajtaja előtt állunk. A násznagyok benyitnak, János barátom is belép, már már én is belépendő vagyok, midőn véletlenül az ajtóban boldog meglepéssel szunnyadó komondornak farka hegyére találtam lépni, s ez a kellemetlen érintéstől feldühödve reám rohant s János barátomnak rajtam levő nadrágát ülőrészen teljesen kiszakította.

Rémültömben nem bementem, hanem beestem az ajtón.

Itt aztán elhúzódtam egy félreeső szegletbe. Csak beszéltek a násznagyok, hogy ne legyek már oly kőszent, táncoljak egyet.

Milyen borzasztó kívánság volt az én előttem!... Hogyan is kívánhatnak olyant!... Csak nem mutogat-hatom szerencsétlenül járt kimondhatatlanomat.

Nem is állottam fel, míg csak jegyet nem kelle váltani. János barátom ekkor vette észre ruhája szomorú sorsát.

— Hát te mit csináltál az én...?

— Hallgass, te fiu! — sugám a dühöngő Jánosnak. — Legyen egy kevés emberséged. Ne áruld el, hogy a te nadrágod van rajtam!

János aztán el is hallgatott s megvigasztalá magát a jó vacsorával, mely a jegyváltás után következett.

Hanem engem ez a sokféle konfúzió teljesen kivetkőztetett nyugodt flegmámból.

Soha ilyen szomorú kézfogót!

Szini Péter.

Farsang után.

Anyá. Nos a farsang is elmúlt, a bálokat is végig jártuk, még sincs kéré, s oda a sok költség!
Apa. Mennyi «apró hirdetés» telt volna ki abból a pénzből!

Helyes logika.

Egy kisvárosi zsidó fiatalság bált akart rendezni. Ez lett volna az első bál a községben, s így nagy volt az izgatottság. Az egész községben természetesen nem beszéltek egyébről, mint a kilátásba helyezett bálról.

Meghallotta ezt a rabbi is. Elkezdett gondolkozni, mi lehet az a «bál», mert ő még ilyen csodabogarat se nem evett, se nem látott. Végre arra a megállapodásra jutott, hogy az nem lehet más, mint a bibliában előforduló «baal», a mi pedig magyarul azt jelenti, hogy: bálvány. De nem akarta elhinni, hogy az ő községe ilyen istentelen legyen s bálványt akarjon felállítani; minthogy pedig más eredményre nem jutott, az egyik bálrendezőt magához hívatta. Ettől aztán megtudta, hogy a bál nem egyéb, mint egy olyan mulatság, a hol táncolnak. Ebbe bele

nyugodott. Táncolni szabad, mert hiszen a biblia említi, hogy szent Dávid is táncolt. Tovább tudakozódott tehát, hogy kik és hogyan táncolnak. Erre is megkapta a választ; de ezzel már nem volt úgy megelégedve, mert hát micsoda istentelenség az, hogy urak és hölgyek egymást körülölelve táncoljanak. Ezt már bajosan engedi meg a biblia. Azután meg a cigányok muzsikálnak!

— De hát kik azok o cigányok? — tudakozódik tovább.

— Egyiptomiak, — válaszol a tudományos rendező.

Ez ellen már erélyesen felszólalt a rabbi:

— Hát nem todjo oztot, hodj mink minden molatságot onnok oz ürü mire tartonk, hodj Edjptambul kijöttünk? De ódj látszik, még mindég rabszalgák vadjonk, ho még most is ódj tánczolunk, o hodj oz edjptami hózza!

Kétértelmű.

Egy állatsereglet tulajdonosa K... városába érkezett, s másfelől neje is ugyanoda jött, a ki szintén külön állatsereglettel birt. Mindkét állatseregletet egy bódében helyezték el, s másnap az állatsereglettulajdonos következő hirdetményt ragasztatta ki az utcasarokokra: «Véetlenségéből találkozáván feleségemmel, vadállataim száma növekedett.»

A kathedráról.

Tanár. Cseri Jánost, mint a híres Gellért püspököt, a fehérvári toronyból akarták ledobni.

Hova ájuljon?

Munkácson jobblétre szenderült egy iparos, a kit második felesége tettett könyezéssel s a fájdalom erőltetett kifejezésével kísért kifelé a minden élők útján.

Zengett az ének, haladtak a feketére festett koporsóval. Az asszony, hogy annál inkább kimutassa mély fájdalmát, egyszerre csak felkiált:

— Jaj, kedves jó uram! ... Jaj, hova ájuljak? ...

Melyik különb?

Két favágó valami ellentétes nézet miatt összeperlekedett.

— Mit hányja-veti ken' magát, no?
— tört ki végre az egyikből a harag lánvája. — Mán csak különb ember is vagyok, mint ken'! ... Ken' csak a «Kullancs» zsidónak vagdalja a fáját, engem meg tennap is a grófi udvarba hívott el az espány úr favágni.

A mi cselédeink.

— Hát aztán, mennyi bért kíván havonkint azért, ha gyermekeimet gondozni fogja?

— Attól függ, kérem 'ássan, vajjon tudnak-e már árulkodni vagy még nem.

— Hogy-hogy?

— No igen, kérem 'ássan, mert ha már csacsognak, akkor árulkodnak is, és nekem sem őket megverni, sem szeretőt tartani nem lehet. De ha még nem fecsegnek, akkor inkább félannyiért is elszolgállok mellettök.

Elvira.

Elvira gyászol,
Feketébe' jár,
Kicsiny szülöttét
Sírba tenni fáj.
De elmúl egy év,
S ő vígan nevet,
Napi rendre tér
Az egész felett.

Elvira gyászol,
Feketébe' jár,
Ó mert jó férjét
Teszi sírba már.
S alig múlt egy év,
Már mulat, nevet,
Napi rendre tér
Az egész felett.

Elvira gyászol,
Végre igazán,
Mert a szépsége
Letarolva már.
E gyásza sem tart
Soká, hasztalan!
Hisz jó Elvira
Bizton — belehal.

Huan Belu.

Legyen bár egy férfi minden ízében férfi, a bajusza mégis — nő.

Számos bérkoesi van, a melyik számtalan, és számtalan van, a melyik számos.

Nehéz próba.

Úrfi. De hogy is kételkedhetik még, Ilma nagysám! . . .
 Ilma. Nos, ha olyan nagyon szeret, megtesz valamit a kedvemért?
 Úrfi. Parancsoljon! Mindent megteszek!
 Ilma. Csinálja meg helyettem a — francia leczkémét!

Szó szerint.

«Szedd fel a gyümölcsöt az úrnak kertjében s tápláld lelkedet!» — e bevezető szavakkal kezdé beszédét a tiszteletes úr a szószékből.

— Azt bizony nem teszem! — kiáltá fel egy suhancz, — tegnap is megpróbáltam, s jól megverték.

Sivatagon.

Három vándor szomjuhozva
 Bolyongott a Szaharában,
 Egyet csak az ösztön hajtott,
 Kettő czélért küzdött bátran.

Egyiket kis otthon vonzá,
 Gyakran tünt fel délibábja;
 A másik a hír csillagát
 Már-már felragyogni látta.

A harmadik csak egy vödör
 Ivóvízre szomjuhozott —
 Ilyen a lét Szaharája,
 Czélhoz csak a — teve jutott.

Haan Béla.

Beszélő halott.

Vagyonilag teljesen tönkre menvén N. kereskedő, e fölött való bánatában a vízbe ölte magát. A hulla nem volt megtalálható, ennél fogva a rokonok hirlap útján közzétették az öngyilkos személyleírását, melynek egyik rovata következőleg hangzott: «Beszél magyarul, németül és tótul.»

Izlés dolga.

Két atyafi azon tanakodott, hogy munka után mi izlenék legjobban.

— Hát én a' mondó vagyok, — véli Pali, — hogy az én Piroskám csókjánál nincs édesebb ezen a föld kerekiségén.

— Hohó! — replikázott Sanyi, — akkor te még, Pali komám, nem is lafatyultál szitán átmasiroztatott csipetkés bablevest!

Az utcán.

— Ostoba, egészen beliszteltél! — ordított a pékinasra egy járdataposó.

— Talán be kellett volna aranyoznom? — válaszolt rá az inas gúnyosan.

Gyöngéd czélzás.

A 30-as évek elején vizsgázott K. végzett ref. theologus. A vizsgáló bizottságnak egyik tagja, a kapzsiságáról ismeretes M. esperes, a vizsgálandóhoz a következő kérdést intézte:

— Ki volt Ábrahám atyja?

— Thare, — válaszolá a kérdezt.

— Non Thare, sed dare, öcsém uram! — válaszolá az esperes, reszkető kezét feléje nyujtván.

Körmére égett.

Korán reggel beállít az atyafi egy biztosító társaság ügynökségéhez. Odakünn csattog, villámlik.

— Adjék az Isten szerencsés jó reggelt.

— Adjon Isten. No, mi baj?

— Biztosítani akarnám azt a kis buzámat; de siessünk, mert mindjárt elveri a jég!

A pedantéria netovábbja.

Egy kis városban vacsorára híttak egy korosabb hajadont. Vacsora alatt megeredt az eső, de nagyon. Tartóztatták tehát a jó szomszédok, hogy ne menjen haza, hanem háljon ott. Meg is ígérte, hogy maradni fog. Beszélgetés közben a hölgy észrevétlenül eltűnt, de csakhamar előkerült lucskosan, átázva.

— Hol járt, az istenért, édes angyalom? — kérdi a háziasszony rémüldözve.

— Hát a hálóingemet hoztam el, — világosítja fel ártatlan arczzal a jámbor hajadon.

A saját szempontjából.

— Mondja csak, Sörházy úr, mennyi értéket képviselhet ez a búzavetés?

— Hát körülbelül kétszer-háromszor kimulathatná magát az ember belőle.

Vagy-vagy.

A. No ez mégis csodálatos, hogyan vehette nőül a mi kedves, nőhódító hadnagy barátunk K. borkereskedőnek csunya, szeplős leányát!

B. Egyáltalán semmi különös sem találok benne: hadnagyunk adósságban úszott, más kibúvó ajtaja nem maradt, mint méreg vagy ellenméreg.

Rosz olvasó.

A midőn szép kék nefelejts
Szemével rám nézett,
Tekintetünk találkozott,
S mentem megigézett.

S mert szeméből szeretetet
Olvastam ki nyomban,
Rám piritott, hogy tanuljak
Meg olvasni jobban.

K. E.

Maga ellen.

B. nemzetes úr a század derekán a bécsi tébolydát látogatta meg, a kalauzoló őr megmutogatott neki mindent. Ezalatt az őr arra figyelmeztette, hogy ha esetleg egy tébolyodott megszólítaná, kínálja meg burnóttal, mely a tébolyodottat igen jó hangulatba hozza.

— Akkor hát magam is szippantok egyet, — válaszolt B. úr, kivevén zsebéből a burnótszelencét.

A bótrágyi táncz.

A bótrágyi ember úgy tanította tánczra a tizenhét éves fiát, hogy felküldte a padra, maga meg alulról tekintgette felfelé a padlyukon s úgy dirigálta a tempókat.

— Hátráld meg azt a tánczot botrágyijasson, fiam! — kiált fel a vadul ugráló suhancznak.

A legény szót fogad s nagyokat rántva lábain, hátra-

felé intézi a mozgást. Egyszer csak: potty! Leesett a padlyukon.

— Oda se neki! Ujénts egyet a tánczhoz!

A fiu feltápáskodik a földről s megütött testrészeit tapogatva, így tör ki belőle az ujintás:

— Ja-a-aj!... Nye táncz, nye!

Az ördögök.

Szerdahelyi József nagy mester volt a jó tréfák szerzésében.

Néhány évvel a pesti nemzeti színház fölépítése előtt Kassán tölté a telet, mint a közönség kedvence, s a farsangon, midőn javában folytak a bálozások, arra a gondolatra jött hogy nem ártana az álarczos bálban egy kis zajt csapni valami felöltő álarczos megjelé- néssel.

Tervét közölte két színész barátjával, a kiknek szintén nagyon megtetszett az eszme, s abban állapodtak meg, hogy egymáshoz tökéletesen hasonló ördögöknek fog- nak felöltözni.

Az ördögbőrök ott lógtak a színházi ruhatárban; de hol vesznek kocsit, a mely elvigye őket a redouthoz? Ez volt a bökkenő; hanem Szerdahelyi ezen is segített.

Közölte tervét egy előkelő pátrónussal, a ki azonnal felajánlotta üveges hintáját, hogy majd elküldi az ördög urakat rajta a redoutba.

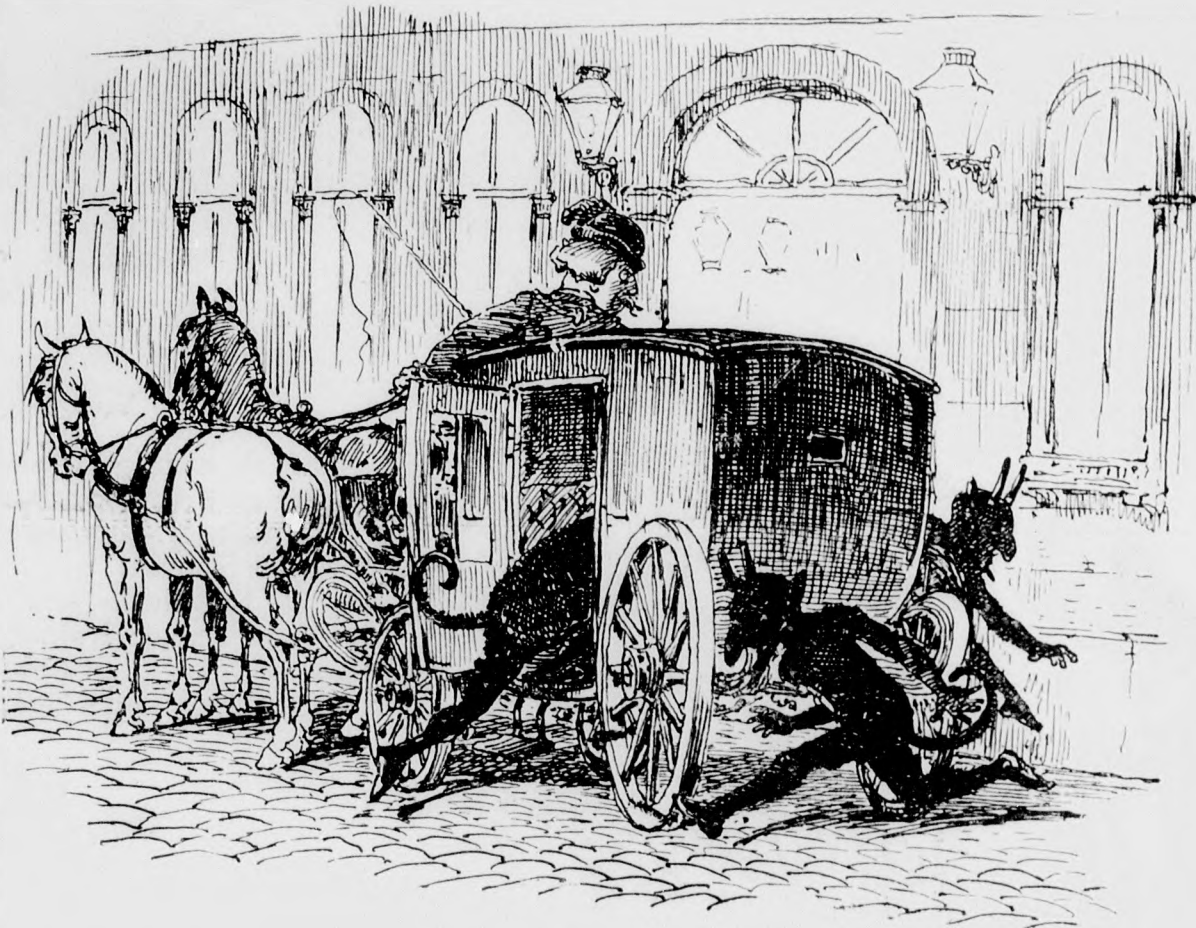
A kocsis a meghatározott időre pontosan előállott, a hová parancsolták neki, s ugyancsak csóválta a fejét, mikor három ördög surrant be a paradés hintájába, s úgy hajtott, mintha a lovaiba bújtak volna a fekete pasasérok.

A kurta uton az agyafúrt Szerdahelyi azt gondolta, hogy jó volna azt a kocsist kissé megtréfálni.

Amint a kocsi megállott, a kiszállott ördögök a másik oldalon észrevétlenül ismét bemásztak a hintóba. A kocsis haja égnek meredt, midőn látta, hogy nem három ördög száll ki, a menyit felszedett, hanem ha', hét, nyolez, és nem is akarnak el-

fogyni. Közéjük csapkodott pejkóinak és vágatott hazafelé. Rémségét még inkább növelte az, hogy a benn rekedt ördög dörömbölt s ordította, hogy ne vigye őt vissza.

Haza érkezvén Gyuri kocsis menten felmondta a szolgálatot, mert — mint mondá — ő nem szegődött ördögök fuvarosának.

Az ujévi üdvözet.

— Mit irsz Berezi? — kérde lakótársától ujév reggelén a tapasztalt Muki gyerek, a ki mindent szívesen megcselekedett, csak hogy baleknak ne nevezzék.

— Mit? hát gratuláció-kártyákat, — válaszolá az öreg. — És kérlek, édes Mukim, ha valaki keres, mint-hogy nekem most nagynénémhez kell utaznom, adj innen íróasztalomról neki egyet.

Berezi jól gyanított. Alig távozott, már kereste valaki. Goldbach volt, a kinek azután Muki szolgált a kártyákból.

— Legyek türelemmel. Mindig evvel fizet ki. Tudja, az a Berezi úr egy lump! — pattogott a meggratulált.

— Hallja maga Goldbach, ne okvetetlenkedjék itt! Jőjjön máskor, — adta utasításul Muki hidegvérűen, mire amaz az üdvözetért nem nagyon megtisztelő titulusokat osztogatva távozott.

Később Hunyadi Izidor lejtett be, és az előbbivel mindenben egyező jelenet játszódott le. E kettő közti hasonlatosság, valamint a cím nélküli kártyák szegét ütöttek

a Muki fejébe. Fölszedvén a széttépett kártyákat össze illeszté s meglepetve olvasta mindkettőn a caligrafice oda vetett ékes üdvözlő szavakat :

«Uram!

Váratlan események nagynénémhez szólitottak ; addig is, míg visszatérek, legyen türelemmel.

Berzi.»

Fölbontá a másodikat, harmadikat mind-mind ugyanaz.

Muki bosszankodott, nem mondta ugyan neki senki, de ő érezte, hogy most is balek volt.

E «váratlan események» nyomása alatt, mint villám ezikázott át agyán a mentő gondolat, melyet megvalósítván ő is nagynénjéhez utazott.

Estefelé Berzi megjött és örömmel konstatalta az ajtón kívül kisebb-nagyobb darabokra tépett kártyák jelenlétét. Megtudta volna mondani, hogy melyiket ki és minő hangulatban tépte szét, praxisa volt ebben. Vigan füttyörészve tért szobájába és óvatosságból bezárta maga után az ajtót, a mi nem is volt fölösleges, mert épen akkor c-oszogott fölfelé Seifensteiner.

Tisztességesen kopogtatott. Néma esend.

— Berzi úr, jól láttam, most tetszett hazajönni. Berzi úr, jöttem a pénzért!

Semmi nesz.

— Aha, itt van valami, tapogatódzik Seifensteiner az ajtón, s a meggyújtott gyufa fénye egy levélborítékra esett, melyre e három szó volt írva :

«Tessék ebből venni!»

A Muki által kiszegezett nyílt boríték, a kiürült kártya-közvetítő volt.

Nem akart kunyorálni.

Horgászni ment a cigány egyik műkedvelő társával. Míg az a lány fűben elheveredve, boldog elégyültséggel köpködte a kávéaljat, addig a másik vízbe bocsátotta horgát s hirtelenében egy csukát vetett ki a partra.

— Ides jü zsistenkím, ádj míg egyet! — sóhajtott fel a more, midőn ismét vízbe dobta horgát, és a másik társ méltó bámulatára ismét kilökött egy csukát.

— Dik mán, te bibás! — kiáltott a fűben heverésző füstös. — Nu, kérjél még egyet ázs Istenkitül!

— Nu, mán ázst nem tesem! . . . Míg megtalálná ádni á kunyorálásumát! — felelt a horgászó more.

Nevető fejfák.

(Egy színész nő sirkövén.)

Álljatok meg és adjatok
Jó tanácsot, bölesek,
Ha majd jön a feltámadás,
Milyen ruhát öltsek?

Mig a birópálezát hordá,
Tekintélye vala.
Ámde rögtön elveszité,
A mihelyt meghala.

Végardó, Sz. Az igaz történetben ócska tárgyat újít fel kissé nagyon is kisujtásozva; társa pedig sikerült genrekép inkább, mint história, mert alig történik benne valami, s az sem újabb keletű az előbbinél. Annál talpraesettebb az apraja. Kivánságának közelebb eleget teszünk; de bajosan fog az erre mifelénk annyira rugni. — *Dr. Peneczilus*. A kávéházi jelenet semmi összefüggésben s nes a vizsgálattal, mely különben életrevaló ötlet; csak indító oka ne volna olyan gyerekes. A lovag ballada szépen gördülő sorai is ingó alapra vannak építve, mert a mit ön leír, azt sohasem nevezték mérközésnek, hanem orvtámadásnak. — *Kisujtszállás*, F. F. Csak az első lapon levőket gyengéljük. — *Budapest*, B. B. Válogatunk belőlük, van miben. — *Apáthi*, F. I. Nem egy jó ötlet van elhintve a beküldött árkus papiroson. Csak a következőket is abból a forrásból meritgesse, a honnan ezek valók. — *Lexi*. Bár nem mind arany, a mi fénylik, szívesen egyezünk ajánlatába. — *Remete*, I. K. Versében találó színekkel ecsetel, csak azt nem értjük: «telt ház, üres pénztár,» hogy fér meg ez a két ellenség egy szűk verssorban? Különben mi is elérkezettnek látjuk az időt, hogy gyakori látogatásait viszonzozzuk, a mire nézve már meg is tettük az előkészületeket. — *Budapest*, K. L. Legközelebb besorozzuk. A kérdéses vers címére mi is emlékszünk, s ha rá akadunk, óhajtása szerint eltolonezoltatjuk illetőségi helyére. — *S.-A.-Ujhely*, K. Egyik közelebbi számunkban szorítunk neki helyet, még pediglen képpel. — *Budapest*, H. Csak hébekorba közlünk az ilyesimből egyet-egyet kóstolónak, úgy hogy még a tavalyi készletünkben is tart. Talán más fajta is akad, a mit hamarabb felhasználhatnánk.

Nyaralóba, fürdőbe utazóknak!

Indiai hirtaágy fák közé vagy szobában 4.50, 6.50, 10 frtig, nagyobb léccel kifeszíthető 10, 14, 20 frtig. Gyalog sáthoz laposra összehajtható kényelmes ülésű szék, egyszerű smind bot gyanánt szolgál

frt 2.70 Japán napernyő 80 krtól 15 frtig. Kerti legyezők 10 krtól 3 frtig. Erős gyermek-kocsi 6 — 15 frtig. Az egészség tartásához tiszta üdítő szódavíz nyerünk könnyű bánásmóddal a dr. Fèvre párlis tartós szódavíz készítő géppel.

2 4 6 8 10 buttelles
7. — 9. — 11. — 13. — 15. — frt
Egy csomag borkő és szóda 1 frt 80 kr.
Önműködő fagyalt-készítő receptekkel
6 12 18 adagra

5 7 9 forint

Gyors vajkészítő gép a legtekélyesebb 6.50, 10 50 15 —. Paradisom- és gyümölcspréss 60 krtól 1.20-ig.

Uj! Légmentesen elzárható befőttes-lüvegek 1/4-2 literig 28-85 krig. Kávéfőző gép 4.80-10 frtig. Wischin szobapadlóház 70 kr. Amerikai ébresztő-óra 3 frt 60 kr. Akkorban hangot nyújtókolomp 7, 10 frt. Kerti utsor-nyíró olló 3 frt 50 kr. Ligum-sanetum kuglizó golyók 9 9 1/2 cm. átm.

1 15 1.80

10 10 1/2 11 11 1/2 12 12 1/2 13 13 1/2 cm. átm.

1.50 1.70 1.90 2.15 2.30 2.59 2.70 2.85

Egy készlet sokaság nagyságu koményfából tartós kuglizó-lábok 2.50. Papír-léghajók 50 krtól 1.50 krig. Kő kuglizó egész szük udvaron is felállítható, egy készlet babok, golyó, zsinórral és képesekkel frt 5.25. Kerti flobert puská 7-20 frtig. Vasóltábla kiugró bóbóccal 2-8 frtig. Színes papírlampónok kerti tünepályához 15-60 krig. Magnesium fáklya 1 frt 10 kr. Acél hárfá nyárilak tetőre 4 frt 50 kr. Kerti gyertyartó

Mulattatásul és a test edzésére. Teljes tornakészülék 5.50. Gyermokhintá 3-10 forintig. Mászókötél 6 frt Trapec

frt 4-5.60 krajczárig. Kötél karikkával frt 4.30-4.90. Kötélhágeső frt 6.30-7.85. Tornagolyó kilója 80 kr. Tornacipő gummi talppal 2.50 kr. Két vívő-készlet forint 23.50.

Súlyos athleta-bot 2-5 frtig. Uj acéldrót karizom erősítő 3, 6, 12 frt. Uszó-öv 4-7 frtig. Tartós croquet-játék 9-20 frtig. Lawn-Tennis, szabadbani társasjáték 42-100 frtig. Színes lawn-tennis övek 1.40-3 frtig. Labdadobó társasjáték párja 1.50-6 frtig. Gummi-labda 15 krtól 1.50 krig. Karikajáték 12 pár frt 1.60

Occar na iskolával 70 krtól 1.20 krig. Háromkereszt erős velőcipő fiuk- meglepő nyári játékeszer nak 8-15 frtig. — **Uj!** a Coormont szállóernyő 50 kr. Kerti szerszám gyermekeknek 1.20-4.—

Meg nem felelő tárgyat vissza vesz

KERTÉSZ TÓDOR BUDAPEST,
V. Dorottya-utca 1. sz.
a „Kereskedelmi-bank“ épületében.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGIOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János
Szegeden, Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórák, főtálatáloja
a remontoir inga-óráknak, stb. stb.

**ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE**

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható:

KONKOLY MIKLÓS

BEVEZETÉS A FOTOGRAFOZÁSBA

UTMUTATÁSUL KEZDŐ MŰKEDVELŐKNEK

KIADJA CALDERONI ÉS TÁRSA BUDAPEST

Ára füzve 60 kr. Postán bérmentve megküldve 65 kr.

Olympia rizspor. Tökéletesen ártalmatlan arezpor, az areznek bárszonszerű simaságot, átátszó fehérséget és természetes üdeséget kölcsönöz. Fehér, eréme és rózsaszínben, **ára 80 kr.**

Olympia eréme. Eltávolítja az arezról szeplőt, májfoltot, bőrtakát, pattanást, **ára 1 frt.**

Olympia hajviz. A legjobb hajápoló-szer hajhullás, őszülés és hajkorpa képződés ellen, **ára 1 frt.**

Olympia Bouquet. Felülmulhatlan kellemes és tartós illatszer, **ára 1 frt és 1 frt 50 kr.**

Olympia Lustrine. A haj és szakállnak fényt és lágyaságot kölcsönöz, **ára 80 krajczár.**

Olympia gyógy-fogpor.

Megakadályozza az ugynevezett borkő-képződést, eltávolítja minden szájbűzt, a fogakat hófehérré változtatja, **ára 30 krajczár.**

GYÁRI FÓRAKTÁR

WINKLER SIMON
illatszerésznél Szabadkán.

Kapható Budapesten: **Neruda**
Nándor urnál Hatvani-utca

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható:

Falusi történetek

Irta

Könyves Tóth Kálmán.

Ara a 2 kötetnek füzve 1 frt, vászonkötésben 1 frt 40 kr.

Tartalom: Nemzetes ördöge. — Javasszony keresztleánya. — A keresztlevél. — A honvéd lánya. — Hitelné asszonyság és kedves férje. — Tökési Bácsi és mostoha fia. — Ujmódi Zsófi. — Szegény teensasszony. — Karácsony anyyala. — A pénz árnyéka. — Rebeka, a szegény zsidóleány. — Miért nemult el a vörös kakas. — Söprűnyél a házasságrontó. — Az elilliant hónap, vagy hová lett a februárius. — Csak néhány hajszál. — A vasuti ör. — A szél hozta, a víz vitte.

Magyar közmondások gyűjteménye.

Különös tekintettel az életbölcseségre és a nevelésre.

Több mint 6000 közmondás.

Rendszerbe foglalva

Almásy János.

Ara a 2 kötetnek füzve 1 frt, vászonkötésben 1 frt 40 kr.

Gummi!

Egyedüli képviselője Osztrák-Magyarországon a legnagyobb különlegességekben felülmúlhatatlan párisi cégnek

„F. BERGUERAND FILS.”
Jótállás mellett valódi párisi különlegességek gummi és hálhólyag tejtja 3 frt — 6 frtig.

Bouts américains (Capottes) 3—5 frtig. Uj! Pely porus női övszer 2 frt. Párisi hölgyzivaacsak 2—5 frtig. Megrendeléseket diszcreten és gyorsan eszközöl

KELETI J. cs. és k. szab. gyáros
Budapest, koronaherczeg-u. 17a sz. (szerviták-palotája).

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

LEGJOBB

Kerékpárok!

a legújabb találmányokkal
legolcsóbb árak mellett

Kaszás István

Budapest, VI., Teréz-körút 36.

A «Kerékpár-Sport» kiadóhivatala

HYGEA ARCKENŐCS 75 kr.

MOSDÓVIZ ára 1 forint.

Savon hygiénique szappan 50 kr.

Ezen kiváló gonddal készített szerek a bőrnek finomságot és rugékonyságot kölcsönöznek, az arcon lévő minden foltot, szeplőt, májfoltot, forróság vagy fagyás által keletkezett pirosságot rövid időn elmulasztja és ezenfelül a bőrnek üde frisséget, viruló ifjuságot és bársony puhaságot ad. Valódi minőségben kaphatók magánál a készítőnél, **Faykiss József** gyógyszer-tárában a «nagy Kristóf»-hoz Budapesten, továbbá: **Török József** gyógyszer-tárában király-utca 12.

Postai megrendelések azonnal eszközöltetnek.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható:

Jósika Miklós regényei.

Uj olcsó kiadás.

81—82. füzet.

A KÉT MOSTOHA.

Történelmi regény.

II. kiadás. — Ara füzve 1 frt.

83—84. füzet.

KÉT ÉLET.

Szeszélyes regény.

II. kiadás. — Ara füzve 1 frt.

85—86. füzet.

A VÉGVÁRIAK.

Regény Bethlen Gábor fejedelem korából.

II. kiadás. — Ara füzve 1 frt.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyisintén harmonikáról szóló külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep

Saját készítményű mindennemű vonó-, verő-, fa- és rézfúvó-hangszerek s azok kellékei és hozzávalóinak nagyválasztéku raktára
Mindennemű hangszerek javítása pontosan eszközöltetik!!

Budapest, Kerepesi ut 36.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható:

CSIKY GERGELY

AZ ATYAFIAK

REGÉNY.

Ara füzve 1 frt 50 kr.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható

VIGÓRÁK

ELBESZÉLÉSEK, TÁRCZÁK.

Irta

BERCZIK ÁRPÁD.

Ara füzve 1 frt 20 kr.

Tartalom: Leány! — Ottl. — A báránka. — Hogy töltötte napjait az öreg úr? (Emlékjegyzetek Deák Ferenczről.) — Szól a madár! — A bús magyar. — Egy pesti ház. — A commisió. — Virginia. — Az a bizonyos «egy» ruha. — A fehér rókák. — A mandátum. — Először a színházban. — Jó bor. — Az első látogatás. — Ügyetlen udvarló. — A hóprémes kabát. — A kölcsönkérők. — A grajzler. — A beteg diák. — Egy szakáll története.

Hirdetések ára e rovatban: minden szó 2 kr., vastagabb betűből 4 kr. Sorszerinti megrendelésnél 1 petit sor 8 kr. Több-szöri hirdetéseknek árkedvezmény adatik. Egyszeri hirdetés előre fizetendő. Czim-mel ellátott vagy poste restante megrende-léseknél 30 kr. bélyegdíj is kell fizetni.

KIS HIRDETŐ

E rovat számára a megrendelések minden csütörtök délig a hirdető hivatalba kü-l-dendők. Ajánlva is lehet a leveleket kü-l-den. A beérkezett levelek csak a hİR-de-tési nyugta felmutatójának adatnak ki. Vidékről történő kéréseknek a válasza-ra levéljegyek melléklendők.

E rovat számára hirdetések fölvetetnek és felvilágosítások mindenkinek ingyen adatnak Schwarz Gyula hirdető-hivatalában, Budapest, IV., váci utca 10. szám alatt.

27. sz. 1891.

A hirdetések egy teljes hétig forognak közkezen, de a később beérkező levelek is elfogadtatnak és a hirdetőknél kiadatnak.

Julius 5.

Édes Andorkám!

Nem hittem volna, hogy maga is ama könnyüvéru férfiak csoportjához tartozik, a kik szívük választottjával szemben csak «anzágnak». Em-lékezzék vissza a legnagyobb szerelem hangján hozzám intézett leveleire, melyeket gondosan őrizek, — noha elküld-hetném magának oda a Tisza partjára a la «Muster ohne Werth» — értéknélküli es-mag gyanánt, a miért tudva-levőleg kevesebbet kell fizetni postadíj fejében. De ezt nem teszem. Kár volna minden krajczárért, mert immár kél-letlenül meggyőződtem a felől: hogy e levelek, irójá-val együtt, alig érnek többet egy elhasznált kilyukasztott zóna-jegynél. Hja, ilyenek a vasuti zóna-gavallérok! De én mégis bosszúval fogok élni. Örjögő szerelemtől lángoló leveleit beküldöm a közlő temesvári kiállításra, a «bo-londgombák» közé. Tudom ugyan, hogy nem fogják el-fogadni, de azért én mégis elérem célomat. — Elérem azzal, hogy a hírlapok közölni fogják a nevét, — s talán még az arczképét is ki fogják nyomtatni, mert hát érdekes alak valóban maga, kedves Andorkám, a megtestesült zóna-gavallér. Mily szép lesz majd az a kép! Hahaha!... — Egy macskaszemű kopasz gentry, czvikkerrel az orrán, oktatja a bakttereket és azok feleségeit amolyan «magyar királyi hivatalos észszel» a vasuti «tudományokra». Szem és fül az egész kompánia! Csodálják, bámulják a zem-pléni svihákok eme példány-képét, mert hát — hogy csodálatot keltsen! — saját szerzeményü költeményeit is elmondja nekik, melyeket amúgy «magában és unalmá-ban» irt. Ez lesz az én bosszúm, kedves zóna-barátom! Még a Tisza partján botani-cáló gyermekek is nevetni fogják. Hát még a maga ked-ves tanítványai! Addig is

jobb erkölcsöt és parókát kíván a maga büszke Fánikája. 378

Ha olykor olykor....

Multkor beszéltem kedves-val, szavaiból kivettem azt, hogy kedves maga mért szakította oly hirtelen meg részemről az oly kedves vi-szonyt, de azt nem tudtam megérteni, hogy kinek a vi-gyázatlansága folytán tudták esetleg látták meg azt, a mi később árulónk lett. Talán csak nem kedves maga mu-tatta meg? Esedezem, hogy tudassa valamiként velem bővebben, már csak a multak emlékeiért is, hisz az utolsó találkozásunkon megígérte és szavát adta, hogy később ha a zavarok elmúlnak, ismét a régi lesz hozzám és remé-lem most már megeléghette szenvedésemet és mindenről felvilágosít, vagy pedig nyujt rá alkalmat, hogy kedves ma-gával még egyszer beszélhes-sek. (Legczélszerűb, ha leve-lő-lapot ír.) A fentieket még egyszer kérve, maradok tisz-telője. * * 375

Órák adására

Magyevelőül ajánlkozik gyer-mekekhez egy képezdész a szünidőre. Igényei szerények. Czime a hirdető-hivatalnál kapható meg. 376

A franciaia

nyelvben egy férjes nő még néhány órával rendelkezik s különösen ajánlkozik a fran-czia társalgásra, főleg pedig sétákra és kimenőre gyerme-kekkel e nyelven való okta-tással. Ugyanaz tanít zongó-rázní. Czimét a hirdetőhiva-talnal megmondják. 65

A legjobb

szerkezetű gazdasági gépek kedvező fizetési feltételek mel-lelt kaphatók. Venni szándé-kozik a szükségelt gép iránt forduljanak levélileg «Ked-vező vétel» czim alatt a hir-detőhivatalhoz. 354

A kosárfonás

terén évek hosszu sora óta működő fővárosi magyar ipa-r-os mindennemű, a kosár-fonás körébe vágó munkát a legkitünőbb módon eszközöl. Kitüntetésekkel bir számos ki-állításról. Valódi spanyol nád-ból készített szeneskosarai, egyéb gyártmányaival együtt a legnagyobb keresletnek ör-vendenek. Szíves megrende-lések «E. F.» czim alatt az «Urambátyám» hirdetőhiva-talához küldendők. 369

Butor részlet-

fizetésre. Éves lakók havi részfizetésre kaphatnak min-denféle butorokat. — Venni szándékozik kéretnek czimük levelező laponi megadására a hirdetőhivatalhoz. 307

Kellő iskolai

végzettség s jó műveltséggel bíró volt gépgyári utazó, kinek megfelelő gyakorlata van a reclaimsinalásban, óhajt vala-mely nagyobb gyárnál vagy vállalatnál alkalmaztatni vagy a kereskedelmi rész vezetésére vagy más megfelelő minőség-ben, de nem mint utazó. — Szíves megkeresések «hasz-nálható erő» czim alatt a hir-detőhivatalhoz kéretnek. 362

Jó helyen

fekvő emeletes ház eladó. — Bővebb iránt tessék a hirdető-hivatalhoz fordulni. 377

Egy láda

cognac 30 üveg olcsó árért eladó. Hol, megmondja a hir-detőhivatal. 294

Ezer holdas

birtok részletes leírását s az eladási ár kitüntetését kérem az ily nagyságu birtok tulaj-donosaitól, kik azt eladni szándékoznak. Tájékozasul megjegyzem, hogy aránylag olcsónak kell lennie. Aján-latok «E. E.» jeligés levélben a hirdetőhivatalhoz kéretnek. 208

Tőkepenzések,

kik pénzüket budapesti há-zakra vagy vidékre birtokokra elhelyezni hajlandók, kéret-nek czimük beküldésére «biz-tos tőkésítés» jeligés levélben a hirdetőhivatalhoz, melynek vételével a további megállá-pítható. 293

Kinek

a fővárosban háza eladó, küldje be annak részletes leírását az ár kitüntetésével, a leggyor-sabb elintézés biztos. Aján-latok «Eladó ház» jelige alatt kéretnek a hirdetőhivatalhoz. 363

A Sajtó partján

Borsodmegyében, egy előkelő úrnő teljes ellátásra elfogad festőművészeket és turistákat. Fizetés utólagosan. — Szíves ajánlatok az «Urambátyám» hirdető-hivatalába «jó re-ménység» czim alatt inté-zendők. 380

Telek a város-

ligetben eladó igen olcsó ár-ért. A telek 5800 □ öl s azon-nal tulajdonba vehető. Venni szándékozik az eladó czimét a hirdetőhivatalnál megkap-hatják. 353

Gyártelep

részére ajánlatos. Kispesten 16 házhely (300 □ méterrel egy-egy) a legjobb helyen víz mellett eladó s azonnal át-vehető. Venni szándékozik forduljanak a hirdetőhivatal-hoz. 295

Bank és

magánkölcson gyors keresz-tülvitele budapesti házak és vidéki birtokokra. Hitelképes egyéneknek személy-hitel és escompt. Ajánlatok «Hitel» jelige alatt kéretnek. Díj csak is a lebonyolítás után. 361

Hitelképes

egyéneknek személyhitel gyor-san és előleges költség nélkül. Ajánlatok kéretnek «Személy-hitel» jelige alatt. 364

Nősülés

czéljából fordulok a szép höl-gyekhez. Leányok és fiatal özvegyasszonyok! A házasság az Isten rendelése. Komoly, nehéz pillanat az, a midőn kimondjuk kölcsönösen a «hol-tomiglan-holtodiglant». De a mily komoly és nehéz, éppen oly drága az a percz, a melytől fogva egymáséi leszünk. Nincs szebb élet a házasság életnél. — Már a nóta is azt mondja, hogy: «Házasság élet a legszebb a világon». Egy komoly, az élet sivár mezején biztos lép-tekkal haladó férfiú, — és egy ártatlan, kedves, a boldogságra teremtett nő, házasságra lépnek, hogy családot alapítsanak. Jó és boldorsban egyaránt hűek lesznek és sze-retik egymást. Hát még a mikor majd elkezdének ese-vegni az apróságok!.... — Határozottan komoly szán-déku levelek, titoktartás biz-tosítása mellett, fényképpel ellátva az «Urambátyám» hir-detőhivatalába «Dr. Z.» jegy alatt intézendők. 379

800,000

példányban jelennek meg már a folyó julius hónap végén a Rózsa-féle (ezelőtt Bucsiánszky) naptárak. A Rózsa-féle 27 példányban jelenik meg Ma-gyarországon; az ezekben fog-lalt hirdetések tehát siker te-kintetében biztos eredményt nyujtanak, elannyira, hogy bátran állítható, miként bár-miféle hirdetések a nyilvános-ságnak szánt egyetlen egy nyomtatványban sem járnak oly nagy eredménnyel, mint a Rózsa-féle 27 naptárban. A hirdetési árak jutányosak. Megrendelések az «Urambá-tyám» hirdetőhivatalába kü-l-dendők. 381

Tej-bérlet

kerestetik naponta 400—500 liter teje. Ajánlatok «Tej-bérlet» czim alatt a hirdető-hivatalhoz kéretnek, szemé-lyes megbeszélés esetén czim ugyanott megkapható. 359